

SLUŽBENI LIST

FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

»SLUŽBENI LIST FNRJ« izlazi po potrebi u srpskom, hrvatskom, slovenskom i makedonskom izdanju. — Oglasi po tarifi. — Ziro račun kod Narodne banke FNRJ za pretplatu i posebna izdanja 101-11, za oglase 101-11
1-30 1-911.

Srijeda, 2. studenoga 1960.

BEOGRAD

BROJ 44.

GOD. XVI.

Cijena ovom broju je 80.— din. — Pretplata za godinu 1960 iznosi 2.000.— din, a za inozemstvo 3.000.— din. — Redakcija: Kraljevića Marka ul. br. 9 Pošt. pretinac 226 — Telefoni: centrala 28-010 i 28-417, Administracija 26-276. Odjeljenje prodaje 22-619.

Član 4.

Pronalasci se zaštićuju patentom.

Podnošenjem prijave radi dobivanja patenta odnosno izdavanjem patenta stječu se prava što ih utvrđuje ovaj zakon.

Patent se izdaje u postupku propisanom ovim zakonom.

Član 5.

Prijavljeni ili patentom zaštićeni pronalazak može se iskorištavati pod uvjetima predviđenim ovim zakonom i u skladu s propisima kojima se regulira pravo na proizvodnju i stavljanje proizvoda u promet.

Iskorištavanjem pronalaska, u smislu ovog zakona, razumijeva se njegova primjena u proizvodnji i puštanje u promet predmeta izrađenih prema prijavljenom odnosno patentom zaštićenom pronalasku, kao i svaka druga upotreba pronalaska u privredne svrhe.

Član 6.

Pravo na iskorištavanje prijavljenog ili zaštićenog pronalaska pripada prijaviocu odnosno nosiocu patenta.

Druge osobe mogu iskorištavati pronalazak samo na osnovi ugovorne ili prisilne licence, ili ako je patent oduzet odnosno ekspropriran.

Za iskorištavanje pronalaska, stvorenog u organizaciji, vrijede posebne odredbe (čl. 35. do 43.).

Član 7.

Zaštitu pronalaska u inozemstvu jugoslavenski građani, organizacije i građanske pravne osobe mogu tražiti samo onda ako prethodno u zemlji podnesu prijavu radi dobivanja patenta.

Član 8.

Pripadnici stranih zemalja uživaju u pogledu zaštite pronalazaka ista prava koja prema ovom zakonu pripadaju jugoslavenskim građanima, ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora i konvencija, ili iz primjene načela uzajamnosti.

Postojanje uzajamnosti dokazuje osoba koja se poziva na uzajamnost.

U postupku pred jugoslavenskim sudovima i organima upravo pripadnici stranih zemalja ostvaruju prava iz ovog zakona preko punomoćnika koji je jugoslavenski državljanin i koji se bavi zastupanjem kao zanimanjem.

Član 9.

Izdavanje patenata i druge poslove iz oblasti zaštite pronalazaka vrši Uprava za patente, u granica-

ZAKON O PATENTIMA I TEHNIČKIM UNAPREDENJIMA

Glava prva

OPĆE ODREDBE

Član 1.

Društvena zajednica preko određenih državnih organa, privrednih i društvenih organizacija, udruženja, ustanova i zavoda pomaže razvitak pronalazačke i inovatorske djelatnosti i osigurava uvjete za iskorištavanje korisnih pronalazaka i tehničkih unapređenja.

Član 2.

Pronalazačima i autorima tehničkih unapređenja (inovatorima) pripada za njihov stvaralački rad pravo da budu označeni kao autori, pravična naknada i druga prava utvrđena ovim zakonom.

Član 3.

Za organiziranje rada i materijalni doprinos na polju pronalazačke djelatnosti posebna prava imaju privredne organizacije, ustanove i društvene organizacije (organizacije) u kojima je pronalazak stvoren.

ma određenim ovim zakonom. Ako ovim zakonom nije određeno drukčije, Uprava za patente shodno primjenjuje odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Protiv rješenja Uprave za patente nije dopuštena žalba, ali se protiv njenih rješenja može pokrenuti upravni spor.

Propise o organizaciji i radu Uprave za patente donosi Savezno izvršno vijeće.

Član 10.

Sporove i predmete, koji su ovim zakonom stavljeni u sudsku nadležnost, rješava u prvom stepenu viši privredni sud, ako ovim zakonom nije određena nadležnost nekog drugog suda ili organa.

Glava druga

PATENT

1. Opći uvjeti za dobivanje patenta

Član 11.

Prema odredbama ovog zakona patentom se može zaštititi pronalazak koji predstavlja novo rješenje određenog tehničkog problema i koji se može primijeniti u industrijskoj ili kojoj drugoj privrednoj djelatnosti.

Član 12.

Pronalazak se neće smatrati novim ako je prije podnošenja prijave radi dobivanja patenta:

1) u zemlji ili u inozemstvu putem štampe ili na drugi način isti pronalazak bio objavljen i opisan tako da su ga stručnjaci mogli upotrijebiti;

2) u zemlji isti pronalazak javno upotrebljavan, izlagan ili prikazivan, tako da su ga stručnjaci mogli upotrijebiti;

3) u zemlji ili inozemstvu bio izdan patent ili dana zaštita u drugom obliku za isti pronalazak.

Član 13.

Patentom se ne mogu zaštititi:

1) pronalasci čija je svrha ili upotreba suprotna zakonu ili moralu;

2) naučna pravila i načela;

3) lijekovi;

4) materije proizvedene kemijskim putem;

5) materije što služe za ljudsku i stočnu hranu, sredstva za uživanje, pića i začini.

Legure i novi postupci za dobivanje materija navedenih u tač. 3. do 5. prethodnog stava mogu se zaštititi patentom.

2. Dobivanje patenta

Član 14.

Pravo na dobivanje patenta pripada pronalazaču, njegovom nasljedniku ili drugom pravnom sljedniku, ako ovim zakonom nije određeno drukčije.

Prvi podnosilac prijave radi dobivanja patenta smatra se pronalazačem odnosno njegovim pravnim sljednikom, dok se ne dokaže suprotno.

Nosilac patenta može biti fizička ili pravna osoba.

Član 15.

Patent se može izdati na ime više osoba ako one zajedno podnesu prijavu, ali se u patentu neće određivati prava pojedinih osoba, nego će se njihovi međusobni odnosi regulirati po načelima građanskog prava.

Osoba koja je pronalazaču pružala samo tehničku pomoć, ne smatra se pronalazačem.

Član 16.

Ako je isti pronalazak stvorilo više osoba, nezavisno jedna od druge, pravo na patent pripada prvom podnosiocu prijave.

Ako je pronalazak stvoren zajedničkim radom, iskustvom i praksom u organizaciji, pa nije moguće utvrditi određenu osobu kao pronalazača, pravo na patent pripada organizaciji u kojoj je pronalazak stvoren.

Član 17.

Pronalazač koji u prijavi nije označen može, u toku postupka za izdavanje patenta ili kad patent bude izdan, tražiti da njegovo ime bude označeno u registru patenata, ispravi o patentu, patentnom spisu i u objavi o izdavanju patenta.

U slučaju spora odlučuje sud.

3. Trajanje patenta

Član 18.

Patent traje petnaest godina, računajući od dana kad je rješenje o izdavanju patenta službeno objavljeno.

Po isteku ovog roka patent se ne može obnoviti, niti se može produžiti rok njegovog trajanja.

Član 19.

Patent prestaje vrijediti i prije isteka roka od petnaest godina:

1) ako se nosilac patenta pismeno odrekne patenta;

2) ako se patent poništi;

3) ako se ne plate propisane takse u određenom roku.

U slučaju iz tačke 1. prethodnog stava patent prestaje vrijediti ldućeg dana nakon primitka pismenog podneska o odricanju od patenta.

U slučaju iz tačke 2. stavl. ovog člana patent prestaje vrijediti danom kad je odluka o poništaju patenta postala pravomoćna.

U slučaju iz tačke 3. stav 1. ovog člana patent prestaje vrijediti ldućeg dana po isteku roka za plaćanje takse.

Član 20.

Ako je u registru patenata upisano određeno pravo u korist trećih osoba (licenca, zalog ili drugo), nosilac patenta ne može se pravovaljano odreći patenta bez pismene suglasnosti osobe na čije je ime upisano određeno pravo u registru.

Ako nosilac patenta u određenom roku ne plati propisane takse, a u registru patenata upisano je neko pravo u korist trećih osoba, Uprava za patente obavijestit će te osobe da taksa nije plaćena i one mogu u roku tri mjeseca od dana prijema obavještenja platiti propisane takse i održati patent na snazi.

U slučaju spora o osiguranju upisanih prava trećih osoba, odlučuje sud, koji može riješiti da se patent prenese na osobu, na čije je ime upisano određeno pravo.

4. Dopunski patent

Član 21.

Ako podnosilac prijave odnosno nosilac patenta dopuni ili usavrši pronalazak za koji je tražio ili dobio patent (osnovni patent), za izvršenu dopunu ili usavršenje on može tražiti dopunski patent.

Sa prestankom vrijednosti osnovnog patenta prestaje vrijediti i njegov dopunski patent.

Član 22.

Dopunski patent može biti proglašen osnovnim, ako je osnovni patent oduzet ili poništen, ili ako se nosilac patenta odrekao patenta.

Ako nosilac dopunskog patenta ne podnese zahtjev za njegovo proglašenje osnovnim u roku tri mjeseca od dana prijema pravomoćne odluke o oduzimanju ili poništaju osnovnog patenta, odnosno od dana podnošenja podneska o odricanju od osnovnog patenta, dopunski patent prestaje vrijediti.

Član 23.

Dopunski patent proglašen osnovnim ne može trajati duže nego što bi trajao njegov osnovni patent.

Ako se neki od više dopunskih patenata proglašeni osnovnim, ostali ili novi dopunski patenti mogu se vezati za novi osnovni patent.

Za održavanje u vrijednosti dopunskog patenta koji je proglašen osnovnim, plaćaju se takse kao za osnovni.

5. Prijenos patenta i prava iz patenta

Član 24.

Prava podnosioca prijave odnosno nosioca patenta prelaze na njegove nasljednike prema općim propisima o nasljeđivanju.

Član 25.

Podnosilac prijave odnosno nosilac patenta može svoja imovinska prava prenijeti na drugoga, u cjelini ili djelomično, ugovorom ili prema drugom pravnom osnovu.

Ugovor o prijenosu ovih prava pravovaljan je ako je sastavljen u pismenom obliku.

Ako su prenesena prava iz prijave radi dobivanja patenta, patent će se, ako bude odobren, upisati u registar patenata na ime pribavioaca.

6. Ugovorna licenca

Član 26.

Podnosilac prijave odnosno nosilac patenta može ugovorom, u cjelini ili djelomično, ustupiti pravo iskorištavanja pronalaska (ugovorna licenca) drugoj osobi.

Ugovor o licenci pravovaljan je ako je sastavljen u pismenom obliku, a treba osobito da sadrži: određivanje i visinu naknade za iskorištavanje pronalaska, vrijeme trajanja licence, njen opseg i označenje da li je licenca isključiva ili ograničena.

Član 27.

Ako je organizacija pribavila isključivu licencu, a ugovorom između nosioca patenta i organizacije nisu stavljena posebna ograničenja, Arbitražno vijeće (član 41.), na zahtjev zainteresirane organizacije, može dopustiti da pronalazak iskorištavaju i druge organizacije u granicama i pod uvjetima pod kojima je licenca pribavljena.

Organizacija koja po prethodnom stavu dobije pravo korištenja pronalaska dužna je naknaditi prvog organizaciji razmjerni dio troškova oko pribavljanja licence i platiti naknadu prodavaocu za iskorištavanje pronalaska po pribavljenoj licenci, razmjerno svom učešću u korištenju pronalaska po licenci.

Za spor o naknadi po prethodnom stavu nadležno je Arbitražno vijeće.

7. Prisilna licenca

Član 28.

Prisilnom licencom daje se pravo iskorištavanja pronalaska drugoj osobi na određeno vrijeme i u određenom opsegu, uz pravičnu naknadu nosiocu patenta.

Prisilna licenca ne može biti isključiva.

Prisilna licenca može se dati ako nosilac patenta, sam ili preko drugoga, bez opravdanog razloga ne iskorištava ili nedovoljno iskorištava svoj pronalazak u zemlji.

Zahtjev za prisilnu licencu ne može se postaviti prije isteka tri godine od dana upisa patenta u registar patenata.

Prisilna licenca može se dati samo osobi koja dokazuje opravdani interes i podobnost za iskorištavanje pronalaska.

Član 29.

Prisilna licenca može se dati i ako se pronalazak zaštićen patentom ne može u cjelini ili djelomično iskorištavati bez upotrebe nekog pronalaska zaštićenog prijašnjim patentom, ako je kasniji pronalazak od osobitog značenja za privredu i služi istoj svrsi.

Takav zahtjev ne može se podnijeti prije isteka tri godine od dana upisa patenta u registar patenata.

U slučaju davanja takve licence nosilac prava po prijave izdanom patentu može također tražiti prisilnu licencu za iskorištavanje pronalaska po kasnijem patentu.

8. Nadležnost i određivanje visine naknade

Član 30.

O davanju prisilne licence (čl. 28. i 29.) odlučuje nadležni sud (član 10.).

Nadležni sud određuje i visinu naknade nosiocu patenta, ako naknada nije sporazumno utvrđena.

Pregovori ili sporovi o visini naknade ne mogu biti smetnja za korištenje pronalaska zaštićenog patentom.

9. Oduzimanje patenta

Član 31.

Patent se može oduzeti, ako se davanjem prisilne licence nije moglo postići dovoljno iskorištavanje pronalaska u zemlji, a to zahtijeva opći privredni interes.

Postojanje općeg privrednog interesa za oduzimanje patenta utvrđuje Vijeće proizvođača Savezne narodne skupštine.

Zahtjev za oduzimanje patenta podnosi u ime federacije savezni organ uprave, nadležan za odgovaranje granu privrede.

Zahtjev za oduzimanje patenta ne može se podnijeti prije isteka dvije godine od dana izdavanja prve prisilne licence.

O zahtjevu za oduzimanje patenta rješava Vrhovni privredni sud, u vijeću od dvojice sudaca i trojice povremenih sudaca.

Rješenjem kojim se oduzima patent određuje se i pravična naknada koju je federacija dužna platiti nosiocu patenta za oduzeti patent.

Danom oduzimanja patenta prestaje njegova vrijednost i svatko stječe pravo da iskorištava pronalazak bez naknade.

10. Eksproprijacija patenta

Član 32.

Patent se može ekspropriirati ako to zahtjeva opći interes.

Postojanje općeg interesa za eksproprijaciju patenta utvrđuje Vijeće proizvođača Savezne narodne skupštine.

Zahtjev za eksproprijaciju patenta podnosi savezni organ uprave, nadležan za odgovarajuću granu privrede.

O zahtjevu za eksproprijaciju patenta rješava Vrhovni privredni sud u vijeću od dvojice sudaca i trojice povremenih sudaca.

Rješenjem kojim se ekspropriira patent određuje se i pravična naknada koju je federacija dužna platiti nosiocu patenta za ekspropriirani patent.

Organ čiji je zahtjev za eksproprijaciju usvojen može na osnovi ugovora ili na drugi način dati pronalazak na korištenje nekoj organizaciji.

Ako je u zahtjevu za eksproprijaciju naznačena neka organizacija kao korisnik eksproprijacije i ako je uz zahtjev podnesen pismeni dokaz da je ona s tim suglasna, rješenjem o eksproprijaciji odredit će se pravična naknada koju je ta organizacija dužna platiti prijašnjem nosiocu patenta.

Patent se može ekspropriirati od dana njegova upisa u registar patenata.

11. Prava na osnovi prijašnje upotrebe pronalaska

Član 33.

Osoba koja je u Jugoslaviji, nezavisno od pronalazača, iskorištavala neki pronalazak, ili pripremila sve što je potrebno za njegovo iskorištavanje prije podnesene prijave radi dobivanja patenta, ali ne javno, zadržava pravo daljnjeg iskorištavanja tog pronalaska bez obaveze na naknadu osobi koja bi za takav pronalazak kasnije dobila patent.

To pravo pripada samo osobama koje su savjesno došle do pronalaska.

Pravo iskorištavanja po stavu 1. ovog člana može se upisati u registar patenata po sporazumu stranaka, a ako do sporazuma ne dođe, o upisu odlučuje sud.

To pravo iskorištavanja može prijeći na drugoga samo zajedno s organizacijom odnosno njenom jedinicom u kojoj je takav pronalazak prije iskorištavan, ili u kojoj je bilo pripremljeno njegovo iskorištavanje.

12. Upis patenta i prava iz patenta

Član 34.

Patent i prava iz patenta stječu se upisom u registar patenata, i od dana upisa vrijede prema trećim osobama.

Prvenstvo tih prava određuje se po redu primitka pismenog zahtjeva za njihov upis, a ako su zahtjevi istovremeno podneseni — imaju isti red prvenstva.

Međusobna prava stranaka određuju se na osnovi ugovora ili pravomoćne sudske odluke.

Glava treća

PRONALASCI STVORENI U ORGANIZACIJAMA

Član 35.

Za pronalaskе stvorene u organizaciji vrijede odredbe ovog zakona, ukoliko u ovoj glavi nije određeno drukčije.

Član 36.

O pronalasku stvorenom u organizaciji i o njegovim bitnim tehničkim odlikama pronalazač je dužan bez odgađanja pismeno obavijestiti organizaciju.

Organizacija je dužna bez odgađanja pismeno potvrditi pronalazaču primitak njegove obavijesti.

Pronalazač i organizacija dužni su čuvati tajnost pronalaska do podnošenja prijave radi dobivanja patenta.

Član 37.

Uzajamna prava i obaveze pronalazača i organizacije u kojoj je stvoren pronalazak uređuju se ugovorom.

Ako do zaključenja ugovora ne dođe ili ako ugovorom nije određeno drukčije, pravo na dobivanje patenta pripada organizaciji, a ako ona to pravo neće da koristi, pravo na dobivanje patenta pripada pronalazaču.

Organizacija je dužna u roku tri mjeseca od dana primljene obavijesti o stvorenom pronalasku izjaviti da li će koristiti svoje pravo na dobivanje patenta.

Ako pronalazač propusti obavijestiti organizaciju o pronalasku, rok iz prethodnog stava računa se od dana kad je organizacija saznala za pronalazak.

Pravo na dobivanje patenta pripada pronalazaču i u slučaju ako organizacija u roku tri mjeseca od dana njene izjave da će koristiti pravo na dobivanje patenta, ne podnese prijavu.

Ugovorom između organizacije i pronalazača regulira se i pitanje zaštite pronalaska u inozemstvu.

Član 38.

Organizacija koja dobije patent dužna je pronalazaču platiti pravičnu naknadu, ukoliko se pronalazač ne odrekne naknade poslije stvorenog pronalaska.

Organizacija je dužna platiti naknadu i u slučaju ako počne iskorištavati pronalazak prije dobivanja patenta.

Visina naknade iz prethodnih stavova ovog člana određuje se sporazumno, a ako do sporazuma ne dođe, organizacija je dužna u roku mjesec dana od podnesenog zahtjeva pronalazača tražiti da visinu naknade odredi nadležni sud.

Pri određivanju visine naknade, sud će uzeti u obzir osobito: tehnički i privredni značaj pronalaska, koristi koje organizacija može postići primjenom pronalaska, vrijednost sredstava koje je organizacija uložila za stvaranje pronalaska, udio pronalazača u radu na stvaranju pronalaska, okolnost da li je redovni posao pronalazača u organizaciji bio rad na stvaranju pronalaska, kao i druge okolnosti koje su od važnosti za utvrđivanje visine naknade.

Član 39.

Pronalaskе za koje je dobila ili zatražila patent jedna organizacija, mogu iskorištavati i druge organizacije:

- 1) ako se taj pronalazak u zemlji ne iskorištava ili se ne iskorištava dovoljno;
- 2) ako je iskorištavanje tog pronalaska od strane druge organizacije od posebnog značaja za privredu;
- 3) ako jedna organizacija ne može u potpunosti ili djelomično iskorištavati neki pronalazak bez iskorištavanja pronalaska stvorenog u drugoj organizaciji, a zaštićenog patentom.

Član 40.

O iskorištavanju pronalaska u slučaju iz prethodnog člana organizacije zaključuju ugovor.

Ako se organizacije ne mogu sporazumjeti o iskorištavanju pronalaska, naknadi za iskorištavanje ili drugim uvjetima iskorištavanja, odluku o tome donosi Arbitražno vijeće na zahtjev organizacije koja hoće iskorištavati pronalazak.

Arbitražno vijeće odlučit će da jedan dio naknade za iskorištavanje pronalaska pripada pronalazaču.

Član 41.

Arbitražno vijeće sastoji se od predsjednika, dva stalna člana i dva povremena člana.

Predsjednika i stalne članove, kao i njihove zamjenike, imenuje Savezno izvršno vijeće, a po jednog povremenog člana biraju stranke sa liste arbitara one komore u čiji djelokrug spada privredna djelatnost u kojoj će se pronalazak primjenjivati.

Ako stranka ne izabere arbitra u roku koji joj bude određen, predsjednik Arbitražnog vijeća imenovat će joj arbitra sa liste arbitara odgovarajuće komore.

Član 42.

Poništaj odluke Arbitražnog vijeća može stranka zahtijevati ako ono nije bilo sastavljeno suglasno odredbama prethodnog člana, kao i iz razloga navedenih u članu 451. tač. 3. do 7. Zakona o parničnom postupku.

U pogledu rokova za podnošenje tužbe za poništaj odluke Arbitražnog vijeća primjenjuju se odredbe člana 452. Zakona o parničnom postupku.

Za odlučivanje o tužbi za poništaj odluke Arbitražnog vijeća nadležan je Vrhovni privredni sud.

Član 43.

Pronalazak je stvoren u organizaciji:

1) ako je do pronalaska došlo za vrijeme radnog odnosa između pronalazača i organizacije, a u neposrednoj vezi sa radom pronalazača u organizaciji;

2) ako je do pronalaska došlo u roku šest mjeseci po isteku radnog odnosa između pronalazača i organizacije, a u neposrednoj vezi sa prijašnjim radom pronalazača u organizaciji;

3) ako je do pronalaska došlo na osnovi naloga i pomoću sredstava organizacije, bez obzira gdje je i kad pronalazak stvoren.

Sporove o tome da li je pronalazak stvoren u organizaciji, rješava nadležni sud.

Glava četvrta

POSTUPAK ZA DOBIVANJE PATENTA I PRAVO PRVENSTVA

1. Prijava

Član 44.

Postupak za dobivanje patenta pokreće se pismenom prijavom, koja se podnosi Upravi za patente. Za svaki pronalazak podnosi se zasebna prijava radi dobivanja patenta.

Član 45.

Prijava treba na sadržati: ime prijavioca patenta, njegovo zanimanje, mjesto stanovanja sa adresom, označenje predmeta pronalaska i zahtjev za izdavanje patenta.

Ako je prijavitelj pravna osoba, u prijavi će se naznačiti naziv, firma i sjedište te pravne osobe.

Uz prijavu se uvijek podnosi opis pronalaska, a ako je to potrebno — i nacrti pronalaska. Opis i nacrti podnose se u dva ravnoglasna potpisana primjerka.

Ako se prijava podnosi preko punomoćnika, potrebno je priložiti i punomoć.

Član 46.

Na prijavi će se zabilježiti dan i sat kad je prijava primljena.

Na zahtjev prijavioca izdat će mu se potvrda da je prijava primljena određenog dana i sata.

Član 47.

Pronalazak mora biti u opisu izložen jasno i potpuno tako da se vidi u čemu je suština i novost pronalaska.

Pronalazak treba da bude opisan tako da ga stručnjaci prema opisu mogu primijeniti.

Na kraju opisa, u jednom ili, po potrebi, više određenih patentnih zahtjeva mora se posebno istaći ono što je u pronalasku novo i što prijavitelj zahtijeva da se zaštiti patentom (patentni zahtjevi).

2. Pravo prvenstva

Član 48.

Od dana i sata kad je primljena uredna prijava, podnosilac prijave ima pravo prvenstva prema svakoj osobi koja isti pronalazak prijavi kasnije.

Ako uz prijavu nije podnesen opis pronalaska, pravo prvenstva računa se od primitka opisa.

Ako se naknadno pronalazak bitno izmijeni, pravo prvenstva računat će se od primitka opisa bitnih izmjena pronalaska.

Ako prijava sadrži dva ili više pronalazaka, pa se takva prijava kasnije podijeli, pravo prvenstva računa se od vremena podnošenja prve prijave.

Član 49.

Osoba koja izloži neki pronalazak na zvaničnoj ili zvanično priznatoj izložbi (sajmu) međunarodnog karaktera u Jugoslaviji ili kojoj zemlji-članici Međunarodne unije za zaštitu industrijske svojine, može u roku tri mjeseca po zatvaranju izložbe za taj pronalazak tražiti zaštitu s pravom prvenstva od dana izlaganja predmeta izrađenog prema pronalasku.

Ako se takva osoba hoće koristiti pravom prvenstva od dana izlaganja, dužna je podnijeti uz prijavu radi dobivanja patenta pismenu potvrdu organa izložbe o vrsti izložbe, mjestu njenog održavanja, danu otvaranja, danu zatvaranja i prvom danu izlaganja pronalaska odnosno predmeta izrađenog prema prijavljenom pronalasku.

Priznanjem prava prvenstva za predmete izložene na takvoj izložbi ne produžuju se rokovi prava prvenstva iz člana 50. ovog zakona.

Odluku o priznavanju izložbe u Jugoslaviji donosi i objavljuje Uprava za patente, na prijedlog organa izložbe.

Član 50.

Pripadnicima zemalja-članica Međunarodne unije za zaštitu industrijske svojine koji su u kojoj zemlji-članici Unije uredno podnijeli prijavu radi dobivanja patenta, a zatim zatražili za isti pronalazak dobivanje patenta u Jugoslaviji, priznat će se pravo prvenstva od dana podnošenja prve uredne prijave u kojoj zemlji-članici Unije, ako to pravo prvenstva zatraže u roku dvanaest mjeseci od dana podnošenja prijave.

Umjesto priznanja prava prvenstva iz prethodnog stava, pripadnici zemalja-članica Unije mogu tražiti da im se pravo prvenstva samo rezervira, i u tom slučaju nije potrebno da podnose dokaz o podnesenoj prijavi u kojoj od zemalja-članica Unije.

Priznanje odnosno rezerviranje prava prvenstva mora biti zatraženo u samoj prijavi radi dobivanja patenta podnesenoj u Jugoslaviji, sa naznačenjem datuma i zemlje-članice Unije u kojoj je prva prijava podnesena.

Član 51.

Za priznanje prava prvenstva podnositelj prijave dužan je uz prijavu ili kasnije, u roku koji mu bude određen, podnijeti prijepis prve prijave ovjeren od nadležnog organa zemlje-članice Unije u kojoj je ta prijava najprije bila podnesena.

Ako je pravo prvenstva samo rezervirano, podnositelj prijave odnosno nositelj patenta nije oslobođen od obaveze da, u slučaju potrebe, na traženje Uprave za patente ili nadležnog suda, naknadno podnese ovjeren prijepis prve prijave u zemlji-članici Unije, koji izdaje nadležni organ te zemlje.

Za podnošenje dokaza po st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se odrediti rokovi kraći od tri mjeseca.

Prijepisi prijave iz st. 1 i 2. ovog člana ne moraju biti legalizirani.

3. Prethodno ispitivanje

Član 52.

Po primitku prijave prethodno se ispituje da li su prijava i njeni prilozi uredni.

Ako se prethodnim ispitivanjem utvrdi da prijava ili njeni prilozi nisu uredni, pozvat će se podnositelj prijave da ih u određenom roku ispravi ili dopuni.

Član 53.

Ako se ispitivanjem uredne prijave ustanovi da se za pronalazak ne može izdati patent, ili da se on ne može izdati u zatraženom opsegu, izvijestit će se o tome pismeno podnositelj prijave, uz navođenje razloga zbog kojih se ne može izdati patent, i pozvat će se da se u određenom roku izjasni o navedenim razlozima.

Član 54.

Pri određivanju rokova iz čl. 52. i 53. ovog zakona koji se iz opravdanih razloga mogu produžiti, uzet će se u obzir i priroda utvrđenih nedostataka i mogućnosti podnosioca prijave da ih otkloni.

Član 55.

Ako podnositelj prijave u određenom roku ne ispravi ili ne dopuni prijavu (član 52.), odnosno ako se ne izjasni o razlozima zbog kojih se ne može izdati patent (član 53.), a ne zatraži do isteka određenog roka produženje roka, smatrat će se da je odustao od prijave.

Član 56.

U postupku za izdavanje patenta neće se ispitivati korisnost pronalaska.

Do donošenja rješenja o izdavanju patenta podnositelj prijave može mijenjati opis pronalaska i patentne zahtjeve.

4. Rješenje o zahtjevu za izdavanje patenta

Član 57.

Po završenom prethodnom ispitivanju donosi se rješenje kojim se zahtjev za izdavanje patenta potpuno ili djelomično usvaja ili se potpuno odbija.

Ako se utvrdi da je podnesena prijava potpuna i da postoje zakonski uvjeti za izdavanje patenta u zatraženom opsegu, donosi se rješenje kojim se zahtjev za izdavanje patenta u potpunosti usvaja.

Ako se patent ne može izdati u zatraženom opsegu, donosi se rješenje, kojim se djelomično usvaja zahtjev za izdavanje patenta.

Rješenje o potpunom odbijanju zahtjeva za izdavanje patenta donosi se ako se patent uopće ne može izdati (čl. 11. do 13.).

Rješenje, kojim se zahtjev za izdavanje patenta samo djelomično usvaja ili potpuno odbija, mora biti obrazloženo.

Član 58.

Rješenje o izdavanju patenta donosi se u granicama postavljenih patentnih zahtjeva.

Opseg priznate zaštite određuje se prema usvojenim patentnim zahtjevima.

Član 59.

Rješenje, kojim se potpuno ili djelomično usvaja zahtjev za izdavanje patenta objavljuje se u službenom biltenu Uprave za patente.

U objavi će se osobito naznačiti: ime podnosioca prijave i pronalazača, predmet pronalaska i njegova suština prema patentnim zahtjevima, datum podnošenja prijave i datum od koga se računa pravo prvenstva.

Na zahtjev podnosioca prijave za dobivanje patenta objava se može odgoditi za šest mjeseci od dana primitka rješenja, a ako postoje opravdani razlozi, taj se rok može produžiti za daljnjih šest mjeseci.

Pošto se objavi rješenje, opisi i nacrti pronalaska mogu se razgledati.

Od dana objavljivanja rješenja privremeno stupaju na snagu zakonski učinci patenta.

5. Prigovor protiv izdavanja patenta

Član 60.

Svaka osoba može u roku tri mjeseca od dana objavljivanja rješenja o izdavanju patenta staviti prigovor da ne postoje uvjeti za izdavanje patenta iz razloga:

- 1) što pronalazak nije nov (čl. 11. i 12.);
- 2) što se pronalazak prema opisu ne može primijeniti od strane stručnih osoba (član 47.);
- 3) što se pronalazak ne može zaštititi patentom (član 13.).

Obrazloženi prigovor sa potrebnim dokazima podnosi se pismeno Upravi za patente.

Član 61.

Ako osoba koja je podnijela prigovor, u toku postupka od istog odustane, postupak će se obustaviti, osim u slučajevima ako podnositelj prijave ne zatraži da se postupak nastavi, ili ako Uprava za patente ne smatra da iz opravdanih razloga treba nastaviti postupak po službenoj dužnosti.

O prigovoru Uprava za patente donosi rješenje, kojim prigovor potpuno ili djelomično usvaja, ili ga potpuno odbija.

Istim rješenjem, kojim se odlučuje o prigovoru, po potrebi će se izmijeniti ili ukinuti rješenje o potpunom ili djelomičnom usvajanju zahtjeva za izdavanje patenta.

6. Upis u registar

Član 62.

Ako u predviđenom roku ne budu slavljeni prigovori protiv izdavanja patenta, ili ako prigovori budu odbijeni, patent se upisuje u registar patenata, a podnosiocu prijave izdaje se patentna isprava.

Ako ima više nosilaca patenta, svakom od njih izdaje se patentna isprava, u kojoj se naznačuju svi nosioci patenta.

Član 63.

Registar izdanih patenata vodi Uprava za patente. Registar je javan.

U registar se upisuju izdani patenti sa potrebnim podacima, a osobito: broj patenta, predmet pronalaska,

ime, firma ili naziv nosioca patenta, zanimanje, mjesto stanovanja odnosno sjedište, ime pronalazača, dan objavljivanja, dan podnošenja prijave i datum od koga se računa prvenstvo.

U registar se upisuju i sve kasnije nastale promjene u pogledu vrijednosti patenta ili pojedinih prava u vezi s patentom, kao što su oduzimanje, poništavanje, prijenos, licence, zalozi i drugo.

Član 64.

Registrirani patenti objavljuju se u službenom biltenu Uprave za patente.

Glava peta

PONIŠTAJ I OSPORAVANJE PATENTA

1. Poništaj patenta

Član 65.

Svaka osoba može za sve vrijeme trajanja patenta tražiti da se izdani patent potpuno ili djelomično poništi iz razloga:

- 1) što pronalazak u vrijeme podnošenja prijave nije bio nov (čl. 11. i 12.);
- 2) što se pronalazak prema opisu ne može primijeniti od strane stručnih osoba (član 47.);
- 3) što se pronalazak nije mogao zaštititi patentom (član 13.).

Obrazloženi zahtjev sa potrebnim dokazima podnosi se pismeno Upravi za patente.

Član 66.

Ako osoba koja je podnijela zahtjev za poništaj patenta, u toku postupka od zahtjeva odustane, postupak će se obustaviti, osim u slučajevima ako nosilac patenta ne zatraži da se postupak nastavi ili ako Uprava za patente ne smatra da iz opravdanih razloga treba nastaviti postupak po službenoj dužnosti.

O zahtjevu za poništaj Uprava za patente donosi rješenje, kojim zahtjev potpuno ili djelomično usvaja ili ga potpuno odbija.

Istim rješenjem kojim se odlučuje o zahtjevu za poništaj, po potrebi će se odlučiti o potpunom brisanju ili o djelomičnom ograničenju patenta.

2. Oспораванje patenta

Član 67.

Pronalazač, njegov nasljednik ili drugi pravni sljednik može tužbu kod suda tražiti za sve vrijeme trajanja patenta da se on oglasi nosiocem patenta, ako je patent izdan na ime osobe koja nije pronalazač, njezin nasljednik, ili drugi pravni sljednik.

Ova tužba prema savjesnom nosiocu patenta zastaruje za dvije godine od dana upisa izdanog patenta u registar patenata.

Pronalazač, njegov nasljednik ili drugi pravni sljednik može u roku tri mjeseca od dana primitka pravomoćne odluke kojom mu je to pravo priznato tražiti da se on upiše kao nosilac patenta u registar patenata i da mu se izda patentna isprava. Ako takav zahtjev u ovom roku ne podnese, smatrat će se da se odrekao prava na patent.

Licenca koju je treća osoba savjesno pribavila od prijašnjeg nosioca patenta ostaje u važnosti i prema novom nosiocu, ako je bila upisana ili pravilno prijavljena za upis u registar prije zabilješke pokrenutog spora.

Naknada koju bi ubuduće imao da plaća savjesni imalac licence pripada novom nosiocu patenta i određuje se sporazumno, a u slučaju spora odlučuje sud.

Član 68.

Tužbu iz prethodnog člana može ovlaštena osoba podnijeti čim je objavljeno rješenje o izdavanju pa-

tenta (član 59.). Ova tužba ne obustavlja redovni postupak oko izdavanja patenta.

Član 69.

Na zahtjev zainteresirane osobe zabilježiti će se u registar patenata svi sporovi što se odnose na patent ili na prava iz patenta.

Zabilješka spora ima učinak da odluka u sporu vrijedi i prema osobama na čije je ime izvršen ma koji upis u registar patenata poslije upisa zabilješke spora.

Glava šesta

POVJERLJIVI PRONALASCI

Član 70.

Pronalasci jugoslavenskih građana koji se odnose na narodnu obranu smatraju se povjerljivim, ako Državni sekretarijat za poslove narodne obrane za pojedine prijavljene pronalaskaske ne odluči drukčije.

Član 71.

Izdavanje patenata za povjerljive pronalaskaske, koji se odnose na narodnu obranu, u nadležnosti je Državnog sekretarijata za poslove narodne obrane.

Patenti iz prethodnog stava izdaju se prema odredbama ovog zakona.

Član 72.

Prijavu radi dobivanja patenta za pronalazak koji se odnosi na narodnu obranu jugoslavenski građanin podnosi Državnom sekretarijatu za poslove narodne obrane, a u inozemstvu — istom organu preko ovlaštenog jugoslavenskog predstavnika.

Pravo prvenstva po prijavi iz ovog člana računa se od vremena podnošenja prijave Državnom sekretarijatu za poslove narodne obrane, odnosno ovlaštenom jugoslavenskom predstavniku u inozemstvu.

Osobe koje podnose Državnom sekretarijatu za poslove narodne obrane prijave pronalazaka koji se odnose na narodnu obranu oslobođene su od plaćanja svih taksa i troškova u postupku dobivanja patenta, kao i za njegovo održavanje u važnosti.

Član 73.

Ako Državni sekretarijat za poslove narodne obrane drži da određeni pronalazak nije povjerljiv, dostavit će takvu prijavu Upravi za patente na redovni postupak za izdavanje patenta. U tom slučaju za prijavioca pronalaska nastaje obaveza plaćanja taksa i troškova predviđenih za dobivanje patenta i njegovo održavanje u važnosti (član 77.).

Član 74.

Državni sekretarijat za poslove narodne obrane ovlašten je da propiše koji se pronalasci odnose na narodnu obranu, kao i da donese potanje propise o postupku za izdavanje patenata za te pronalaskaske, a u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 75.

Pronalasci jugoslavenskih građana koji su od osobitog značaja za opći interes mogu biti isto tako proglašeni povjerljivim, ako prije objavljivanja patenta savezni organ državne uprave, zainteresiran s obzirom na vrstu pronalaska, uputi u tom smislu obrazloženi zahtjev Upravi za patente.

Pronalasci proglašeni povjerljivim u smislu prethodnog stava vodit će se u posebnom registru povjerljivih patenata Uprave za patente.

Pregledanje registra povjerljivih patenata dopušteno je samo osobi koju ovlašti organ na čiji je zahtjev pronalazak proglašen povjerljivim, kao i službenicima Uprave za patente u vezi s njihovim neposred-

nim službenim zadatkom, a po pismenom odobrenju direktora Uprave.

Trajanje patenta koji je proglašen povjerljivim računa se od dana njegova upisa u registar povjerljivih patenata, a nosilac patenta oslobođen je od daljnjeg plaćanja svih taksa.

Član 76.

Pronalazaču pripada pravična naknada za povjerljive pronalaskе.

Ako naknada sporazumno nije utvrđena, o njoj odlučuje sud.

G l a v a s e d m a TAKSE I TROŠKOVI

Član 77.

U postupku za dobivanje patenta, održavanje u važnosti izdanog patenta, kao i za druge radnje u vezi sa pravima po patentu, plaćaju se troškovi i takse u iznosima i rokovima koji su određeni postojećim propisima.

Član 78.

Neplaćanje u određenom roku troškova i taksa u postupku za dobivanje patenta smatra se odustankom od zahtjeva za dobivanje patenta.

Neplaćanje u određenim rokovima troškova i taksa za izdani patent povlači gubitak patenta.

G l a v a o s m a ZASTUPNIŠTVO

Član 79.

Zastupanjem u predmetima dobivanja i održavanja patenata mogu se baviti kao zanimanjem advokati i patentni inženjeri.

Za zastupanje u predmetima iz prethodnog stava mogu se osnivati posebni biro i kao samostalne ustanove.

Ovi biro i mogu zastupati stranke u sporovima pred nadležnim sudovima i organima uprave, ako raspolažu odgovarajućim stručnim kadrom.

Član 80.

Pripadnici stranih država, koji zahtijevaju neko pravo po odredbama ovog zakona u Jugoslaviji ili koji učestvuju kao partične stranke u sporu pred sudom ili organom uprave u Jugoslaviji, moraju imati punomoćnika koji se bavi zastupanjem kao zanimanjem.

Član 81.

Potanje propise o biroima iz člana 79. ovog zakona i o patentnim inženjerima donosi Savezno izvršno vijeće.

G l a v a d e v e t a TEHNIČKA UNAPREĐENJA

Član 82.

Tehničkim unapređenjem, u smislu ovog zakona, smatra se tehničko rješenje ostvareno racionalnijom primjenom poznatih tehničkih sredstava i tehnoloških postupaka kojima se postiže povećanje proizvodnosti rada, poboljšanje kvaliteta proizvoda, ušteda materijala i energije, bolje iskorištavanje strojeva i instalacija, kao i poboljšanje kontrole proizvodnje i tehničke zaštite rada.

Član 83.

Autor tehničkog unapređenja ima pravo na pravičnu naknadu od organizacije koja koristi to tehničko unapređenje.

Član 84.

Odluku o priznanju prava na naknadu za tehničko unapređenje donosi organ samoupravljanja organizacije, na zahtjev autora tehničkog unapređenja.

Organ iz prethodnog stava dužan je, prije donošenja odluke o zahtjevu za priznanje prava na naknadu za tehničko unapređenje, osnovati stručnu komisiju, koja će ispitati taj zahtjev i pismeno podnijeti svoj nalaz sa odgovarajućim prijedlogom.

Član 85.

Visina naknade za tehničko unapređenje i posebne radove u svrhu njegove primjene, kao i način njene isplate, utvrđuju se ugovorom između autora tehničkog unapređenja i organizacije koja primjenjuje tehničko unapređenje.

Pri određivanju visine naknade uzimaju se u obzir sve okolnosti, a osobito tehnički i privredni značaj tehničkog unapređenja, opseg i trajanje iskorištavanja i koristi koje se postižu primjenom tehničkog unapređenja, kao i osobni doprinos u ostvarenju tehničkog unapređenja.

Član 86.

Pravo na naknadu pripada autoru tehničkog unapređenja najduže za tri godine primjenjivanja tog tehničkog unapređenja u organizaciji.

Član 87.

Zahtjev za priznanje prava na naknadu za tehničko unapređenje može autor tehničkog unapređenja podnijeti organizaciji u kojoj je to tehničko unapređenje uvedeno, u roku od jedne godine od dana početka primjenjivanja tog tehničkog unapređenja u organizaciji.

O podnesenom zahtjevu organizacija je dužna podnosiocu zahtjeva izdati pismenu potvrdu.

Član 88.

Ako organ samoupravljanja organizacije donese odluku kojom odbija da prizna pravo na naknadu, ili u roku tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za priznanje prava na naknadu ne donese odluku o priznanju prava na naknadu, autor tehničkog unapređenja može tražiti da arbitražno vijeće odluči o tom zahtjevu.

Ako arbitražno vijeće prizna tražiocu pravo na naknadu, odredit će i visinu naknade, ako se stranke o tome ne sporazumiju.

Na zahtjev zainteresirane strane visinu naknade određuje arbitražno vijeće i u slučaju kad organizacija koja je uvela ili uvodi tehničko unapređenje priznaje njegovu autoru pravo na naknadu, ali o visini naknade organizacija i autor tehničkog unapređenja ne mogu postići sporazum.

Član 89.

Arbitražno vijeće iz prethodnog člana sastoji se od tri člana.

Autor tehničkog unapređenja i organizacija, protiv koje se podnosi zahtjev za priznanje prava na naknadu odnosno za određivanje visine iznosa naknade, imenuju po jednog člana arbitražnog vijeća, a predsjednika vijeća imenuje okružni privredni sud, nadležan prema sjedištu organizacije.

Član 90.

Vijeće proizvođača općinskog narodnog odbora može sastaviti listu osoba koje mogu biti imenovane za članove arbitražnog vijeća.

Ako je vijeće proizvođača sastavilo listu osoba navedenu u prethodnom stavu, članovi arbitražnog vijeća imenuju se sa te liste.

Član 91.

Na postupak za osnivanje arbitražnog vijeća i postupak arbitražnog vijeća primjenjuju se odredbe čl. 440. i 441. Zakona o parničnom postupku.

Član 92.

Poništaj odluke arbitražnog vijeća može stranka zahtijevati ako ono nije bilo sastavljeno suglasno odredbama prethodnog člana, kao i iz razloga navedenih u članu 451. tač. 3. do 7. Zakona o parničnom postupku.

U pogledu rokova za podnošenje tužbe za poništaj odluke arbitražnog vijeća primjenjuju se odredbe člana 452. Zakona o parničnom postupku.

Za odlučivanje o tužbi za poništaj odluke arbitražnog vijeća nadležan je okružni privredni sud.

Član 93.

Autor tehničkog unapređenja ima pravo suradivati na razradivanju i primjenjivanju svog prijedloga.

Autor tehničkog unapređenja dužan je organizaciji na njen zahtjev, pružiti dokumentaciju kojom raspolaze, stručne savjete i druga obavještenja potrebna za primjenjivanje usvojenog tehničkog unapređenja.

Član 94.

U pogledu osporavanja autorstva u vezi sa tehničkim unapređenjem, shodno se primjenjuju odredbe člana 67. ovog zakona.

Za sporove iz prethodnog stava nadležan je okružni privredni sud.

Član 95.

Privredne organizacije dužne su donijeti pravilnike o tehničkim unapređenjima, kojima će pobliže regulirati postupak i uvjete za ispitivanje i primjenjivanje tehničkih unapređenja, kao i za određivanje naknade za ista. Ovim pravilnicima mogu se ustanoviti i diplome za osobe koje su ostvarile tehničko unapređenje.

Član 96.

Odredbe čl. 83. do 95. ovog zakona ne odnose se na:

1) prijedloge za poboljšanje organizacije u oblasti administracije, knjigovodstva, dokumentacije, statističkog planiranja, kao i organizacionih mjera u oblasti prometa robe i usluga;

2) prijedloge stručnih suradnika u naučno istraživačkim institutima i konstrukcionim biroima, ako se odnose na projekte, konstrukcije i tehnološke postupke pripremljene i izvršene od tih stručnih osoba u okviru izvršavanja njihovih redovnih službenih zadataka;

3) prijedloge koji predstavljaju samo prenošenje poznatih tehničkih iskustava iz drugih organizacionih jedinica odnosno organizacija, u zemlji i inozemstvu, sa razvijenijom tehnikom ili iz stručne literature.

Prijedlozi iz prethodnog stava nagrađuju se prema odredbama tarifnih i premijskih pravilnika odgovarajuće organizacije.

Član 97.

Tehničku dokumentaciju, tehnološke postupke, konstrukcije i proizvodne tajne jedne organizacije mogu koristiti i druge organizacije, prema odredbama o korištenju pronalazaka stvorenih u organizaciji.

Potanje propise o primjeni odredbe prethodnog stava donijet će, po potrebi, Savezno izvršno vijeće.

Glava deseta

GRADANSKOPRAVNA ZAŠTITA PATENTA

Član 98.

Osoba koja povrijedi prijavljeni ili zaštićeni pronalazak odgovara za štetu prema općim pravilima o naknadi štete.

Osoba čije je pravo povrijeđeno može, osim naknade štete, tražiti da se učinocu povrede zabrani daljnje vršenje povrede i da se presuda, kojom se utvrđuje povreda, objavi na trošak osuđenoga.

Nadležnost suda za odlučivanje o sporovima iz prethodnih stavova određuje se prema Zakonu o parničnom postupku.

Član 99.

Povredom patenta smatra se neovlašteno primjenjivanje prijavljenog ili zaštićenog pronalaska i neovlašteno stavljanje u promet predmeta izrađenih prema prijavljenom ili zaštićenom pronalasku, odnosno njegova upotreba u privredne svrhe.

Član 100.

Upotreba patentom zaštićenog predmeta na prijevoznim sredstvima bilo koje vrste, koja su privremeno ili slučajno dospjela na teritorij Jugoslavije, ne smatra se povredom patenta ako je predmet zaštićen patentom upotrijebljen isključivo za potrebe tog prijevoznog sredstva.

Član 101.

Ako je predmet povrede prijavljeni ili zaštićeni pronalazak, koji se sastoji u postupku za izradu kakve materije, smatrat će se da je svaka materija istog sastava izrađena prema zaštićenom postupku, dok se ne dokaže suprotno. U tom slučaju teret dokazivanja pada na osobe koje takvu materiju proizvode.

Glava jedanaesta

KAZNENE ODREDBE

Član 102.

Privredna ili društvena organizacija ili druga pravna osoba koja neovlašteno primijeni tuđi prijavljeni ili zaštićeni pronalazak, ili koja neovlašteno izradi predmete prema tuđem prijavljenom ili zaštićenom pronalasku, u namjeri da te predmete stavi u promet, ili koja takve predmete neovlašteno stavi u promet, kaznit će se zbog privrednog prijestupa kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara.

Zbog radnje iz prethodnog stava kaznit će se i odgovorna osoba u privrednoj odnosno društvenoj organizaciji ili drugoj pravnoj osobi novčanom kaznom do 100.000 dinara.

Za postupak po ovom članu nadležan je viši privredni sud.

Član 103.

Tko radi dobivanja patenta prijavi pronalazak u inozemstvu prije nego što je podnio prijavu radi dobivanja patenta u zemlji, kaznit će se zbog prekršaja zatvorom do 30 dana ili novčanom kaznom do 100.000 dinara.

Glava dvanaesta

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 104.

Patenti, koji su u važnosti u vrijeme stupanja na snagu ovog zakona, ostaju i dalje na snazi prema odredbama ovog zakona.

Postupak o podnesenim prijavama za dobivanje patenta o kojima nije doneseno rješenje o izdavanju patenta do dana stupanja na snagu ovog zakona, nastaviti će se prema odredbama ovog zakona.

Član 105.

Pronalazačko svjedočanstvo izdano za određeni pronalazak prema odredbama dosadašnjeg Zakona o pronalascima i tehničkim usavršenjima, može se na zahtjev nosioca pronalazačkog svjedočanstva pretvoriti u patent. Rok trajanja takvog patenta iznosi petnaest godina od dana objavljivanja izdanog pronalazačkog svjedočanstva.

Za povjerljive pronalaskе, zaštićene pronalazačkim svjedočanstvom, rok trajanja od petnaest godina računa se od dana njihova upisa u registar povjerljivih pronalazaka.

Ako pronalazač kao nosilac pronalazačkog svjedočanstva ne zatraži njegovo pretvaranje u patent na osnovi stava 1. ovog člana, takvo pronalazačko svjedočanstvo prestaje vrijediti nakon petnaest godina od dana objavljivanja njegova izdavanja odnosno od dana upisa u registar povjerljivih pronalazaka.

Član 106.

Pretvaranjem pronalazačkog svjedočanstva u patent, za nosioca patenta nastaje obaveza plaćanja propisanih taksa za daljnje održavanje patenta u važnosti, i ona počinje sa godinom u kojoj je izvršeno pretvaranje pronalazačkog svjedočanstva u patent. Ova taksa plaća se u iznosu koji je propisan za odgovarajuću godinu trajanja patenta.

Naknada autoru za njegov pronalazak zaštićen pronalazačkim svjedočanstvom, koji se počeo iskorištavati prije pretvaranja pronalazačkog svjedočanstva u patent, može se nakon pretvaranja odrediti sporazumno između pronalazača i korisnika pronalaska. Ako do sporazuma ne dode, naknada se određuje prema dosada postojećim propisima za utvrđivanje i određivanje takve naknade.

Član 107.

Savezno izvršno vijeće donijet će, po potrebi, potanje propise za izvršenje ovog zakona.

Član 108.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje vrijediti Zakon o pronalascima i tehničkim usavršenjima (»Službeni list FNRJ«, br. 108/43), kao i svi propisi koji su u suprotnosti s odredbama ovog zakona.

Član 109.

Ovaj zakon stupa na snagu nakon tri mjeseca od dana objavljivanja u »Službenom listu FNRJ«.